

ประกาศสภาวิชาชีพบัญชี

ที่ ๖/๒๕๖๓

เรื่อง การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๖
เรื่อง หนี้สินที่เกิดขึ้นจากการมีส่วนร่วมในตลาดที่เฉพาะเจาะจง-เศษเหลือทิ้งของเครื่องใช้ไฟฟ้า
และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๗ (๓) และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่กำหนดให้สภาวิชาชีพบัญชีมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดและปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีเพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการจัดทำบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชีและกฎหมายอื่น ทั้งนี้ มาตรฐานการบัญชีนั้น ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี และประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว จึงจะใช้บังคับได้

สภาวิชาชีพบัญชี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี ในการประชุมครั้งที่ ๖๐ (๑/๒๕๖๓) เมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๓ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ใช้การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๖ เรื่อง หนี้สินที่เกิดขึ้นจากการมีส่วนร่วมในตลาดที่เฉพาะเจาะจง-เศษเหลือทิ้งของเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ตามที่กำหนดท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๓

สุพจน์ สิงห์เสนห์

อุปนายกสภาวิชาชีพบัญชีคนท่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน

นายกสภาวิชาชีพบัญชี

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 6

**เรื่อง หนี้สินที่เกิดขึ้นจากการมีส่วนร่วมในตลาดที่เฉพาะเจาะจง—เศษเหลือทิ้งของ
เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์**

คำแถลงการณ์

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 6 เรื่อง หนี้สินที่เกิดขึ้นจากการมีส่วนร่วมในตลาดที่เฉพาะเจาะจง—เศษเหลือทิ้งของเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเป็นฉบับปรับปรุงของคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศที่สิ้นสุดในวันที่ 31 ธันวาคม 2561 (IFRIC Interpretation 6 : Liabilities arising from Participating in a Specific Market— Waste Electrical and Electronic Equipment (Bound Volume 2019 Consolidated without early application))

สารบัญ

จากย่อหน้าที่

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 6

เรื่อง **หนี้สินที่เกิดขึ้นจากการมีส่วนร่วมในตลาดที่เฉพาะเจาะจง-เศษเหลือทิ้งของ
เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์**

อ้างอิง

ความเป็นมา	1
ขอบเขต	6
ประเด็น	8
มติ	9
วันถือปฏิบัติ	10
การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง	11

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 6

เรื่อง หนี้สินที่เกิดขึ้นจากการมีส่วนร่วมในตลาดที่เฉพาะเจาะจง-เศษเหลือทิ้งของเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

อ้างอิง

- มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 8 เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด
- มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 37 เรื่อง ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น

ความเป็นมา

- 1 มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 37 เรื่อง ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น ย่อหน้าที่ 17 ระบุว่าเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดภาระผูกพันคือเหตุการณ์ในอดีตที่ก่อให้เกิดภาระผูกพันในปัจจุบัน ซึ่งกิจการต้องจ่ายชำระภาระผูกพันโดยไม่มีทางเลือกอื่นที่เป็นไปได้
- 2 มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 37 เรื่อง ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น ย่อหน้าที่ 19 ระบุว่าประมาณการหนี้สินที่กิจการรับรู้เป็นภาระผูกพันที่เกิดจากเหตุการณ์ในอดีตและไม่ขึ้นกับการกระทำในอนาคตของกิจการ
- 3 ระเบียบของสหภาพยุโรปว่าด้วยเศษเหลือทิ้งของเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ (“เศษอิเล็กทรอนิกส์”) ซึ่งกำกับดูแลการเก็บรวบรวม การบำบัด การฟื้นคืนสภาพ และการทิ้งเศษอิเล็กทรอนิกส์อย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ทำให้เกิดข้อสงสัยเกี่ยวกับการบันทึกบัญชีหนี้สินสำหรับการละทิ้งเศษอิเล็กทรอนิกส์ว่าควรเกิดขึ้นเมื่อใด ระเบียบดังกล่าวได้ระบุความแตกต่างระหว่างเศษอิเล็กทรอนิกส์ใหม่และเศษอิเล็กทรอนิกส์ในอดีตรวมถึงความแตกต่างระหว่างเศษอิเล็กทรอนิกส์ที่เกิดจากภาคครัวเรือนและเศษอิเล็กทรอนิกส์ที่เกิดจากแหล่งอื่นนอกเหนือจากภาคครัวเรือน โดยเศษอิเล็กทรอนิกส์ใหม่จะเกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ที่มีการขายหลังจากวันที่ 13 สิงหาคม 2548 โดยอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าในครัวเรือนทั้งหมดที่ถูกขายก่อนวันดังกล่าวจะถือเป็นเศษอิเล็กทรอนิกส์ในอดีตตามระเบียบนี้
- 4 ระเบียบดังกล่าวระบุว่าต้นทุนของการจัดการเศษอิเล็กทรอนิกส์ที่เกิดจากอุปกรณ์ภาคครัวเรือนควรเป็นภาระของผู้ผลิตอุปกรณ์ชนิดนั้น ๆ ซึ่งอยู่ในตลาดในช่วงเวลาที่ระบุไว้ในกฎหมายที่ใช้บังคับของแต่ละประเทศสมาชิก (ระยะเวลาการวัดมูลค่า) ระเบียบนี้ระบุให้แต่ละประเทศสมาชิกสร้างกลไกเพื่อให้ผู้ผลิตมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบกับค่าใช้จ่ายตามสัดส่วน เช่น ตามสัดส่วนของส่วนแบ่งการตลาดตามประเภทของอุปกรณ์ เป็นต้น
- 5 คำนิยามหลาย ๆ คำที่ใช้ในการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ เช่น “ส่วนแบ่งการตลาด” และ “ระยะเวลาการวัดมูลค่า” อาจมีความหมายแตกต่างกันอย่างมากในกฎหมายที่

ใช้บังคับขอบแต่ละประเทศสมาชิก ตัวอย่างเช่น ระยะเวลาการวัดมูลค่าอาจมีหน่วยเป็นปีหรือเพียงหนึ่งเดือน ในทำนองเดียวกัน การวัดส่วนแบ่งการตลาดและสูตรในการคำนวณภาวะผูกพัน อาจแตกต่างกันในกฎหมายของแต่ละประเทศ อย่างไรก็ตามตัวอย่างทั้งหมดนี้มีผลต่อการวัดมูลค่าหนี้สินเท่านั้น ซึ่งไม่ได้อยู่ในขอบเขตของการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้

ขอบเขต

- 6 การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ ให้แนวทางในการรับรู้รายการหนี้สินสำหรับการจัดการเศษอิเล็กทรอนิกส์ตามระเบียบของสหภาพยุโรปในงบการเงินของผู้ผลิตที่ขายอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์สำหรับครัวเรือนในอดีต
- 7 การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ไม่ได้กล่าวถึงการปฏิบัติสำหรับเศษอิเล็กทรอนิกส์เก่าหรือใหม่ที่เกิดจากแหล่งอื่นนอกเหนือจากภาคครัวเรือน เนื่องจากข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 37 เรื่อง ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น ครอบคลุมถึงหนี้สินที่เกิดจากการจัดการเศษอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวอย่างเพียงพอแล้ว อย่างไรก็ตาม ในกฎหมายของแต่ละประเทศกำหนดให้เศษอิเล็กทรอนิกส์เก่าที่เกิดจากภาคครัวเรือนได้รับการปฏิบัติในลักษณะเดียวกับเศษอิเล็กทรอนิกส์ใหม่ที่เกิดจากภาคครัวเรือน การใช้หลักการของการตีความฉบับนี้ให้อ้างอิงตามลำดับชั้น ตามย่อหน้าที่ 10-12 ของมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 8 เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาด โดยลำดับชั้นของมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 8 เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด ยังสามารถใช้กับกฎระเบียบอื่น ๆ ที่ก่อให้เกิดภาวะผูกพันในลักษณะเดียวกันกับวิธีการระบุที่มาของต้นทุนตามที่ได้รับระบุไว้ในระเบียบของสหภาพยุโรปดังกล่าว

ประเด็น

- 8 คณะกรรมการการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศได้ถูกขอให้พิจารณาเกี่ยวกับการละทิ้งเศษอิเล็กทรอนิกส์ ว่าสิ่งใดถือว่าเป็นเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดภาวะผูกพันตามย่อหน้าที่ 14.1 ของมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 37 เรื่อง ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น สำหรับการรับรู้รายการประมาณการหนี้สินเพื่อการจัดการของเศษอิเล็กทรอนิกส์
 - การผลิตหรือการขายอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์สำหรับครัวเรือนในอดีต
 - การมีส่วนร่วมในตลาดในช่วงระยะเวลาการวัดมูลค่า
 - การเกิดขึ้นของต้นทุนในการดำเนินการจัดการเศษอิเล็กทรอนิกส์

มติ

- 9 การมีส่วนร่วมในตลาดในช่วงระยะเวลาการวัดมูลค่าถือเป็นเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดภาวะผูกพันตามย่อหน้าที่ 14.1 ของมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 37 เรื่อง ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น ดังนั้น หนี้สินสำหรับการจัดการเศษอิเล็กทรอนิกส์ที่เกิดจากอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ของภาคครัวเรือนในอดีตไม่ได้เกิดขึ้นเมื่อผลิตภัณฑ์ที่ต้องถูกกำจัดนั้นถูกผลิตขึ้นหรือถูกขายออกไป เนื่องจากภาวะผูกพันของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในอดีตเชื่อมโยงกับการมีส่วนร่วมในตลาดในช่วงระยะเวลาการวัดมูลค่ามากกว่าการผลิตหรือขายผลิตภัณฑ์นั้น ๆ โดยภาวะผูกพันจะไม่เกิดขึ้นจนกว่าส่วนแบ่งการตลาดจะเกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาการวัดมูลค่า ส่วนระยะเวลาของเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดภาวะผูกพันอาจเป็นอิสระจากช่วงเวลาที่มีการดำเนินการจัดการเศษอิเล็กทรอนิกส์และมีต้นทุนที่เกี่ยวข้องเกิดขึ้น

วันถือปฏิบัติ

- 10 กิจการต้องปฏิบัติตามการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2563 เป็นต้นไป ทั้งนี้ อนุญาตให้กิจการนำไปใช้ก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ หากกิจการถือปฏิบัติตามการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้สำหรับงวดก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วย

การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง

- 11 การเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีที่เกิดจากการปฏิบัติตามการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ครั้งแรกให้ปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด